

гтая книга? Азъ прочетохъ нѣколко реда отъ нея, ала нищо не разбрахъ.

— Тъй ли? Ела да ти разтълкувамъ прочетеното, за да го разберешъ и ти.

Отворихме книгата на сѣщитѣ страници и баба прочете: *праздно ведро—несполюка*; това показва, че ако сънувашъ праздно ведро, нѣма да свършишъ благополучно работата си; *вилаца—опасностъ*; а това означава, че ако сънувашъ вилицы, ще патишъ зло; *врабци—свада*; това пъкъ показва, че ако сънувашъ врабчета, ще се скарашъ съ нѣкого. Азъ ѝ благодарихъ и си *излъзохъ*.

Вечеръта се навечеряхме рано и си легнахме. Азъ ядохъ повече, защото имахме пържена риба. Прѣзъ нощъта сънувахъ, че на креватчето ми кацна шарена сврака.

Събудихъ се сутринъта и тичамъ право при баба.

— Бабо! бабо! скоро намѣри съня ми въ твоята книга и ми кажи какво ще патя днесъ!

— Ей сега, мила внучке, само бѣди търпѣлива, каза баба и отвори съновника.

Слѣдъ малко се засмѣ и рече: *сврака—гости*

— Хж! познахъ, бабо, днесъ ще ми дойдатъ гости, на ли?

— Тъй, баби, само гледай да имъ се отсрамишъ добръ.

Азъ не чакахъ повече, а бърже излъзохъ изъ стаята и отидохъ та се облѣкохъ за прѣдъ гости. Послѣ седнахъ на столъ до прозореца и чакахъ милитѣ си гости. Цѣлъ день поглеждахъ нетърпеливо къмъ улицата, ала никой не дойде. Ядосахъ се на бабината книга и вечеръта на трапезата ѝ казахъ:

— Бабо, извинявай, за гдѣто ще ти покора книгата.